

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 940/06
07.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih Direkcije za građevinsko zemljište i izgradnju Grada Beograda, koga zastupa Gradski javni pravobranilac i Republike Srbije koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo radi utvrđenja vrednost spora 510.000,00 dinara, odlučujući o reviziji Grada Beograda, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 12534/05 od 13.12.2005. godine, u sednici održanoj 7.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog Grada Beograda, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 12534/05 od 13.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P. 371/04 od 1.6.2005. godine, utvrđeno je da tužilja ima svojstvo zakupca na stanu BB, što je tuženi Grad Beograd dužan da prizna i trpi, pa presuda ima poslužiti kao isprava za zaključenje ugovora o zakupu. Tuženi Grad Beograd je obavezan da tužilji na ime troškova spora isplati 201.225,00 dinara. Tužbeni zahtev tužilje u odnosu na prvotuzenog i trećetuzenog odbijen je kao neosnovan.

Navedenom drugostepenom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tuženog Grada Beograda i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravosnažne drugostepene presude tuženi Grad Beograd je podneo reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 396. novog ZPP-a pa je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda koja se u reviziji ističe. Kao revizijski razlog ističe se postojanje bitne povrede ali se u obrazloženju ne navodi o kojoj je povredi reč.

Prema utvrđenom činjeničnom stavu tužilja (rođena 1957. godine) je svojim dedom sada pokojnim PP zasnovala porodično domaćinstvo sa tri godine života. Kada je u postupku eksproprijacije sporni stan 1979. godine dodeljen ranijem vlasniku (dedi) zajedno sa njim i babom uselila u taj stan i u njemu živi i danas. Nosilac stanarskog prava umro je 1983. godine. Kada su njenom ranijem vlasniku eksproprisane nepokretnosti, dodeljena su mu dva stana i to sporni za njega i drugi stan od __m² za njegovog sina, snahu i njihova dva deteta (među kojima i za tužilju). Međutim, i pored toga tužilja je ostala u domaćinstvu dede i babe i snjim činila zajedničko domaćinstvo u trajanju dužem od 10 godina.

Kod takvog činjeničnog stanja pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtev usvojen i kada je tužilji priznato pravo na kontinuitet u korišćenju stana i sticanje svojstva zakupca.

Tužilja je zasnovala zajednicu života, rada i privređivanja (porodično domaćinstvo) sa svojim dedom sa kojim je do prestanka njegovog svojstva nosioca stanarskog prava usled smrti provela neprekidno deset godina, a za to vreme nije imala rešenu stambenu potrebu kod svojih roditelja. Pitanje svojstva člana porodičnog domaćinstva je činjenično pitanje i ne može se sa uspehom pobijati u revizijskom postupku. Zato se tužilja ima smatrati članom domaćinstva nosioca stanarskog prava - dede u smislu člana 1. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik RS" br. 11/89).

Činjenica da je otac tužilje dobio troiposoban stan prilikom provođenja eksproprijacije nije od odlučnog značaja za presuđenje ove parnice. Naime, pravilan je zaključak da tužilja nije imala rešenu stambenu potrebu u stanu svojih roditelja jer po članu 4. Društvenog dogovora o merilima za racionalno korišćenje stanova ("Službeni glasnik Grada Beograda" br. 14/75) racionalno iskorišćen stan je onaj stan u kome je broj soba jednak broju korisnika stana. U ovom slučaju broj soba je manji od broja članova porodičnog domaćinstva (4) pa se ne može uzeti da je tužilja kod svojih roditelja imala u potpunosti rešenu stambenu potrebu.

Revizijskim navodima o tome da je tužilja imala rešenu stambenu potrebu, da svedoci saslušani u prvostepenom postupku nisu bili ubedljivi, i da se njihovim iskazima ne može pokloniti vera, osporava se utvrđeno činjenično stanje i ocena dokaza što je nedozvoljeno (član 398. stav 2. ZPP), zbog čega revizijski navodi u tom delu nisu ocenjeni.

Na osnovu člana 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM